

ZA IZBOLJŠANJE LISTA
potrebujemo Vaše dobre volje. Vsek, ki
mu priporočate "Glas Naroda" ali ga
pričujete za naročnika, vam bo hvale-
šen, ker ste mu odprli pot k sreči in
k nam živu. :: :: ::

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ČITATELJE OPOZARJAMO,
da pravočasno obnove naročni-
no. S tem nam boste mnogo pri-
hranili pri opominih. — Ako še
niste naročnik, pošljite en dol-
lar za dvomesečno poskušnjo.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 260. — Stev. 260.

NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 9, 1938 — SREDA, 9. NOVEMBRA, 1938

Volume XLVI. — Letnik XLVI.

RUSIJA JE PRIPRAVLJENA ZA VSAKO VOJNO

JAPONCE SO BILI NAŠČUVALI K NAPADU NEMCI, HOTEČ PREIZKUSITI RUSKO VOJSKO

Rusija bo za vsak udarec odgovorila z dvema ali tremi udarci. — Svetovna vojna je gotova stvar. Molotov obsoja Lindbergha.

MOSKVA, Rusija, 8. novembra. — Sredi med Josipom Stalinom in drugimi najvišjimi sovjetskimi voditelji je v Boljšoj gledališču predsednik ljudskih komisarjev (ministrski predsednik) Vjačeslav M. Molotov prvič po češko-nemški krizi pojasnil vnanjo politiko sovjetske Rusije. Svojo izjavo je podal ob praznovanju 21. obletnice boljševiške revolucije.

Molotov pa ni naravnost odgovoril na vprašanje, ki zanima vse tuje diplomate, namreč, ako bo Rusija obrnila hrbet zapadu, ako bo zapustila Ligo narodov in bo preklicala svojo vojaško pogodbo s Francijo, ko se je enkrat zrušila zgradba kolektivne varnosti.

Toda odločno je zatrdil, da bo šla Rusija sama proti vsem sovražnikom ter bo sredi kapitalističnega obkroženja nadaljevala z oboroževanjem.

Molotov je s ponosom poudaril junaštvo rdeče armade, ki je poletil v boju na Daljnem Istoku dokazala, da je nepremagljiva.

"Ako kdo dvomi v našo moč, naj poskusi. Na vsak vdarec kakega napadalca, bodisi na vzhodu ali zapadu, bomo odgovorili z dvojnim ali trojnim vdarcem," je rekel.

Molotov pa je izrekel obtožbo, ki je prej še ni bilo slišati, da so Nemci naščuvali Japonce, da so napadli pri Hasan jezeru, da bi preizkusili odločnost ruske politike in moč rdeče armade.

"In dobili so odgovor," je rekel Molotov.

Nato je Molotov ostro obsojal polkovnika Chas. A. Lindbergha, ki je bil prejšnji mesec označen za "plačnega lažnjivca" in fašista, ker je angleškim krogom podal neopravičeno zaničljivo poročilo o ruski vojaški sili, zlasti v zraku, ko se je čehoslovaška kriza bližala višku.

"Odgovor, ki smo ga dali pri Hasan jezeru, je pojasnil položaj," je nadaljeval Molotov. "Nemčiji ne preostane nič drugega kot obrekovati učinkovitost naše armade in naše avijatičke, kakor je obrekoval tak vohun, kot je Lindbergh.

In na zatrdilo Anglije in Francije, da pomeni monakovski sporazum zmago za mir, je rekel Molotov:

"V Monakovem ste bili dve zmagi. Prva in odločilna 'zmaga' je bila zmaga Anglije in Nemčije nad Francijo, ker ste jo prisilili, da je odpovedala svojo pogodbo s Čehoslovaško. Druga zmaga je bila štirih velesil — Nemčije, Italije, Anglije in Francije — nad Čehoslovaško, ker so prisilile češko vladu, da se je vklonila Poljski in Madžarski, ki ste izšli kot zmagovalki, kot zaveznici Nemčije.

"Francije je prelomila svojo pogodbo s Čehoslovaško, toda sovjetska unija je bila neomahljivo pripravljena izpolniti svoje obveznosti v obraz agresivnosti.

"Druga svetovna vojna se že pričinja. Fašistične države jo vodijo javno, demokratske države pa ne storijo ničesar. Vzrok, zakaj ničesar ne store, je, ker se demokratske države bolj boje delavskega gibanja, kot pa fašističnih držav."

Med drugimi govorniki je za Molotovom tudi nastopil generalni tajnik komunistične internacionale Grigorij Dimitrov, ki je pojasnil agresivnost Nemčije. Po natančnem načrtu si je Nemčija spo-

Governer Lehman ponovno izvoljen

PROCES PROTI R. IRWINU

V ponedeljek se je začel v New Yorku proces proti Robertu Irwinu, ki je lani na velikonočno nedeljo usmrtil tri osebe.

Na vzhodni strani New Yorka je stanovala Mrs. Gedeon, ki je bila ločena od svojega moža. Pri nji je boral bartender Frank Byrnes, in imela je krasno hčerko, dvajsetletno Ronnie, ki je služila kot model. Njena starejša hčerka Ethel, je poročena z nekim Kudnerjem. V Ethel je bil smrtno zaljubljen kitar Robert Irwin, ki je bil že parkrat v raznih umobolnicah ter je bil slednjič izpuščen v svobodo.

Ker ga Ethel ni hotela uslišati, se je v njem porodil strašen sklep.

Domneval je, da bo Ethel za velikonočne praznike obiskala svojo mater. Lani, na velikonočno soboto zvečer, je obiskal Gedeonove. Mrs. Gedeon je bila sama v sprejemnici, dočim je boral Byrnes kmalu ko je Irwin prišel, dospel domov. Byrnes je kmalo nato šel k počitku. Nekaj časa je Mrs. Gedeon govorila z Irwinom, nato ga je pa začela siliti, naj gre, češ, da je že pozno.

To ga je razjarilo. Planil je k nji, jo zadržal in spravljal nje no truplo pod posteljo.

Nato je čakal, misleč, da se bo prišla Ethel. V zgodnji jutranji uri so se vrata odprla, in vstopila je Ronnie. Nič hudega slutec je šla v kopalnico in se slekla. Planil je nanjo, ji storil silo ter jo za tem usmrtil. Njeno golo truplo je položil na posteljo. Slednjič je Byrnes na vrsti. Umoril ga je spečega.

Nato je Irwin pobegnil, in oblasti mu niso prišle na sled, dokler se ni po nekaj mesecih sam javil. To je pa storil, ker ga je spoznala po sliki, neka uslužbenka v restavraciji v Clevelandu.

Zagovarja ga eden najboljših newyorških odvetnikov, Samuel Leibowitz, ki ima neverjeten rekord, da je izmed vseh morilcev, ki jih je on zagovarjal, prišel samo eden na električni stol. In zagovarjal jih je več sto.

Leibowitz pravi, da pod nobenim pogojem ne bo skušal izposlovati Irwinu svobode. Njegov namen je, rešiti ga c električnega stola ter ga poslati za vse življenje v zavod za slaboumne zločince.

mladi osvojila Avstrijo, jeseni pa je razdelila Čehoslovaško.

"Madžarska bo napadena spomladi leta 1939," je rekel Dimitrov. "Jeseni 1939 bo svojena Poljska, Jugoslavija leta 1940, jeseni 1940 Romunska Bolgarska, spomladi 1941 Francija, Belgija, Holandska, Danska in Švica. Jeseni 1941 pa bo Nemčija izvedla svoj napad na Sovjetsko Unijo."

MADŽARI ZASEDAJO SLOVAŠKO

Čehoslovaška armada se v redu umika. — Admiral Horthy je vkorakal v Komaron.

KOMARON, Madžarska, 8. nov. — Včeraj je madžarski regent admiral Nikolaj Horthy slovesno vkorakal iz madžarskega Komarona, na desnem bregu Donave, v slovaški Komaron, na levem bregu reke. Ko je na glavnem trgu govoril množici, so ga zalile solze.

Madžarska kavalerija in infanterija z jeklenimi čeladami je prišla dalje na Slovaško ter med velikim navdušenjem prebivalstva zasedla štiri vasi in mesta severno od Donave.

Admiral Horthy bo v četrtek vodil madžarsko armado v industrijsko mesto Kasso, ki ima 70.000 prebivalcev. Druge čete pa bodo zasedle Muukáč s 27.000 prebivalci, Ungvar s 30.000 prebivalci, Neuheusel z 22.000 prebivalci, Beregszasz, Losonc in Rozanyo.

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 8. novembra. — Madžarsko časopisje dolgi Čehoslovaško, da izganja žide v okraje, katere ima zasedli madžarska armada.

Časopisje pozivlja vlado, da izžene na Čehoslovaško vsakega Žida, ki je bil prisiljen oditi v kraje, ki se po razdelitvi Čehoslovaške pripadli Madžarski.

GALATI, Romunska, 8. nov. — Po Donavi se je z Dunaja pripeljalo 500 židovskih beguncev in so se s parnikom Praha odpeljali v Palestino.

DUNAJ, Nemčija, 8. nov. — Policija je izdala povelje, da morajo po 15. novembru imeti vse židovske trgovine napisane v nemškem in hebrejskem jeziku. Hebrejske črke morajo biti ravno tako velike kot nemške.

V KOČLJIVEM POLOŽAJU

GLENNVILLE, W. Va., 5. nov. — 66letnega farmerja Williama Powella je podrl na tla mlad, močan bik. Z rogovi ga je tiščal v prsi, farmer se je pa z nogami oklenil njegovega vratu. Nato je vzel iz žepa nožič, ga z zobmi odprl in prerezal razjarjeni živali vrat. Bik ga je izpustil, se kakšnih trideset korakov opotekal in se nato mrtev zgrudil.

POLOŽAJ NA KITAJSKEM

Čankajšek je izdelal načrt za napad na Kanton. — Čankajšek je iz Rusije prejel aeroplan.

HONKONG, Kitajska, 8. novembra. — Kitajski vojaški voditelji se pripravljajo na protinapad na Japonce v južni Kitajski. Japonci in kitajski viri zagotavljajo, da se bodo Kitajci skušali polastiti Kantona, katerega so Japonci zavzeli 21. oktobra.

Kot pravi japonska časni-karska agentura "Domei", je maršal Čankajšek zapovedal poveljnikom armad v južni Kitajski, da takoj pričnejo s protiofenzivo. Po nekem poročilu je sam Čankajšek prevzel vodstvo vojaških operacij, čijih namen je zavzeti Kanton.

Odkar je padel Hankov, ni bilo nobenega zanesljivega poročila, kje se nahaja Čankajšek. Ravno tako tudi ni znano, kje se nahaja velika kitajska armada, ki se je u-maknila izpred Kantona, predno je mesto padlo.

SANHAJ, Kitajska, 8. nov. — Uradna poročila iz osrednje Kitajske naznanjajo, da japonska armada neprestano pritiska proti Jočovu, velikem mestu med Hankovom in Čangšo.

Japonci so že zavzeli Sinti-jenčen in Vulajpaj, od koder je samo še 30 milj do Jočova.

Bojne ladje pa so prebile vse ovire na Jangeen ter so dospole do Paotajgsu, 60 milj na Hankovom.

Nek japonski častnik je rekel, da bo 5270 kitajskih vojakov, ki so bili vjeti v Hankovu, zgradili spomenik za zavzete Hankova.

Neko poročilo iz Čungkinga pravi, da je maršal Čankajšek od Rusije prejel veliko število novih aeroplanov in da je v Čungking dospelo nekaj sto ruskih letalskih častnikov.

LOVSKA SREČA

TOLEDO, Ore., 3. nov. — 17 letni Kenneth Phillips se je odpravil na lov. Ustreliti je hotel srnjaka. Domov se je vrnil s kožo velikega črnega medveda.

SLABOUMNI MORILEC POBEGNIL

JEFFERSON, Tex., 5. nov. — Ko sta dva stražnika spremljala 27letnega Donalda Covina v Longview, jima je po-begnil iz vlaka. Covin, ki je umoril dve ženski, je bil obsojen na smrt, pozneje so pa zdravniki ugotovili, da ni odgovoren za svoje dejanje in je bil poslan v zavod za blazne zločince.

V WISCONSINU SO BAJE PORAZENI KANDIDATI PROGRESIV. STRANKE

Prva poročila o včerajšnjih volitvah napovedujejo precejšnjo zmago za republikance. Zmagalo je pa tudi nekaj odličnih demokratov, med njimi Lehman, ki je bil ponovno izvoljen za guvernerja države New York.

NAPAD NA NACIJSKEGA DIPLOMATA

Poljski Žid je streljal na tajnika nemškega poslanstva. — Von Rath je bil nevarno ranjen.

PARIZ, Francija, 8. nov. — Herschel Fripel Grynspan, 17 let stari poljski Žid, ki pravi, da je dobil "božje poslanstvo", da masuje iz Nemčije izgnane Žide, je prišel v nemško poslanstvo ter streljal in nevarno ranil tajnika nacijskega poslanstva Ernesta von Ratha. Stražniki poslanstva so na padalec prišli in ga izročili bližnji policijski stražnici.

Kot pravi policija, je Grynspan nameraval ustreliti poslanika grofa Johannes von Welezeka. Von Rath je bil enkrat zadet v pljuča, enkrat pa v trebuh. Njegovo stanje je zelo resno.

Nemško časopisje je zopet pričelo divjati proti Židom ter trdi, da je v Nemčiji še vedno več tisoč Židov, ki imajo svoje trgovine in razna podjetja. Časopisje pa ne napada francoske vlade.

Ko je Grynspan stopil v poslanstvo, je vprašal, ako bi mogel videti poslanika grofa Welezeka, tajnik pa mu je odklonil, nakar je napadalec potegnil revolver in na tajnika dvakrat ustrelil.

Na policijski stražnici je Grynspan rekel, da je bil rojen v Hannoverju v Nemčiji, imel pa je poljski potni list, ki mu ga je izdal poljski generalni konzul v Parizu.

KAJ JE Z MOONEYEM?

WASHINGTON, D. C., 6. nov. — Odvetnik Toma J. Mooneya, kateri je bil obsojen na dosmrtno ječo zaradi do-zrednega atentata na prepa-redness parado v San Franciscu leta 1916, se je danes vnovič obrnil na najvišje sodišče, češ, da morajo priti najvišji sodniki do enega ali drugega izključka — bodisi da je Mooney nedolžen, ali je pa največji hinavec in lažnjivec, kar jih pozna zgodovina. Kakor znano, se najvišje sodišče ni hotelo baviti z Mooneyevim slučajem.

V Pennsylvaniji je bil najbrž poražen guverner Earle. V Michiganu je dvouljiva zmaga gov. Murphy-a, ki ga je bil predsednik Roosevelt dvakrat toplo priporočil.

V Wisconsinu je dobil republikanec Julius P. Heil več glasov kot pa guverner La Follette, kandidat progressivne stranke.

V Ohio je najbrže zmagal republikanec Robert A. Taft, ki je kandidiral proti senatorju Robertu J. Buckleyu.

Iz zapadnih držav še ni natančnih vesti. Podrobnejše poročila o včerajšnjih volitvah bo jutri objavljeno.

REPUBLIKANCI SO PRIČELI NAPADATI

HENDAYE, Francija, 8. novembra. — Republikanska armada je pričela nepričakovano napadati 30 milj severno od fronte ob Ebru ter vdarila na sovražne črte pri Leri-di.

Republikanci so prekorajili reko Segre ter zasedli vas Seros. Več sto fašistov je bilo ujetih.

Fašisti pa zatrjujejo, da so bili republikanci vrženi nazaj z velikimi izgubami. Vjetih je bilo 1000 republikancev, na bojišču pa jih je obležalo 500 mrtvih.

Fašistična poročila pravijo, da skuša general Franco očistiti desni breg Ebra republikancev, da bo mogel še pred zimo pričeti večjo ofenzivo.

JURI VI SE BO BOTAL Z BRATOM

LONDON, Anglija, 8. nov. — Ko je kralj Jurij VI. pregnal svojega veseljaškega brata vojvodo Kentskega v divjine Avstralije, hoče sedaj rešiti problem, kaj bi napravil s svojim izgnanim bratom vojvodo Windsorskim.

Sklenjeno je bilo, da bo prišlo do poravnave med kraljem in Windsorskim vojvodo v Parizu v petek, ko bo prišel Windsorjev in kraljevi brat vojvoda Gloucester, ki se vrača z lova v koloniji Kenya v Afriki.

Dobro poučeni krogi zatrjujejo, da bo vojvoda Windsorski dobil visoko mesto v Palestini, ali pa v Egiptu. Mogoče bo imenovan za poslanika v Egiptu in visokega komisarja za Sudan.

Vojvoda Gloucester bo s svojo ženo prekinil svoje potovanja v Marseillesu ter se bo z aeroplanom odpeljal v Pariz, kjer se bo sestal z vojvodo Windsorskim.

Kratka Dnevna Zgodba

K. ČAPEK:

ATILA IN MESTNO OBZIDJE

Zjutraj je princ sel z obronka gozda sporočilo, da so ponoči videli požare na jugovzhodu. Medlo je ptopolalo, mokra polena niso hotela goreti. Trije od ljudi, ki so bili skriti v grapi, so umrli zaradi krvave grize. Ker ni bilo nobenih živih več, sta se odpravila dva možka k pastirjem onstran gozda. Pozno popoldne sta se vrnila vsa premočena in do smrti utrujena. Le izteška sta izjecljala, da je ondi jako hudo, da ovce poginjajo in da se kravami napenja vampi. Pastirji da so ju napadli z gorjaci in noži, ko je hotel eden od teh dveh odgnati tečico, ki jo je bil zaval pastirjem v varstvo, preden so se bili zatekli v gozdove.

"Molimo," je dejal nekdo, ki je imel grizo. "Gospod usmili se nas!" "Krište elejson!" je začela ječati obupana gruča. Tedajci se je med ženskami raznel vresče prepri zaradi nekakšne volnene rute. "Kaj pa imate spet, vražje babe," je zatulil župan in je z bičem svignil po njih. S tem se je pa tudi razrahljala neprestana napetost, možki so se spet začeli zavdati svoje moškosti. "Do sem kaj ne bodo prišli ti vragovi na konjih," je dejal bradat možki. "Skozi to grapo in to noč rast... Njih konji so baje majhni in mršavi kakor koze."

"Jaz," je neki mežiček razdraženo povzel. "Jaz bi dejal, da bi bili morali ostati v mestu. Toliko denarja smo razmetali za obzidje. Saj bi morali biti ti zidovi kakor železni!"

"Seveda," se je rogal sušični pisar. "za ta denar bi moglo biti obzidje kakor iz tort. No,

poždi, odgrizni si kos! Ali se jih je pri tem malo nabralo šepa za svoj trebuh? Mogoče je tudi zate se kaj ostalo."

Župan se je svarično namrgodel: Tako besedičenje mu brez dvoma ni bilo všeč. "Jaz bi dejal," je trmasto nadaljeval razdraženi mešan. "da konjenica ne bi bila niti malo kos takemu obzidju... V mesto jih ne bi spustili, pa bi bilo vse dobro. Mi bi bili pa lepo na varnem."

"Potem se pa vrni v mesto, pa se zarij v blazine," mu je svetloval bradat.

"Le kaj bi ondi," je povzel spet razdraženi možakar. "Jaz le pravim, da bi bili morali ostati v mestu in se braniti. Ali nemara nimam pravice povedati, da smo napak napravili? Toliko denarja nas je stalo obzidje in zdaj je vse šlo."

"Bodi tako ali tako," je dejal gospod, "potrpeti moramo. Saj je ta Atila samo pogani."

"Siha božja," je pripomnil nekdo, ki ga je tresla muzlica. "Kazen božja."

Nehalo je deževati, a pod drevesnimi krošnjami so še zmehtaj pošnavale težke deževne kaplje. Bog, moj Bog, je vzdihoval gospod, ki ga je mučila bolezen.

Proti večeru so straže prigzale nekega razcepanca; nemara je bil kak ubežnik od vzhoda, z zasedenega ozemlja.

Župan si je napihnil lica in je začel ubežnika izpraševati. Dejal si je, da je treba takšno uradno zadevo čim najstrožje opraviti. Res, je dejal razcepanec. Hmni so le še nekako za enajst milj oddaljeni oddod in se počasi bližajo; zasedli so že njegovo mesto, videl jih je, pa ne. Atila ni videl, pač pa nekega generala, trehčastega.

Ali so mesto požgali? Tisto ne. General je razglasil, da se prebivalstvu ne bo nič hudega zgodilo, a mesto mora dati kreme, živil in še to in ono. Razen tega ne sme prebivalstvo kazati nobenih sovražnosti Hunom, sicer da bo napel dru-

gačne strune. "Pa pogani vendarie morije ženske in otroke," je zatulil bradat.

Tistega ne ve, je odvrnil priptepce. Pri njih tega ni videl. On sam da je bil skrit v slami, ko mu je prišla mati povedat, da so govori, da bodo Huni pobrali vse mlade fante za pastirje. Tedaj je pobegnil, in to da je vso, kar ve.

Možje niso bili zadovoljni. "Saj je vendar dognano," je izjedlo izjavljat, "da dojenjekom posekajo roke, in kar z ženskami počenjajo, je boljje, da ni ne povem."

"Meni ni o tem nič znane," je odvrnil fant, ko da bi se hotel opravičevati. Pri njih da zares ni bilo tako. Koliko da je teh Hunov? Koliko, no, kakih dve sto, več pa zares ne."

"Lažes," ga je nahrulil bradat. "Saj že vsak otrok ve, da jih je pet sto tisoč. In kamor le pridejo, ondi samo morije in požigajo."

"Ljudi zapirajo v skednje, ki jih nato zažgo," je povzel nekdo. "Otroke nabadajo na sulice," se je oglašil tretji. "In jih pečejo na raznja," je povzel četrti. "Prekleti psi, poganski!"

"Ti si mi res čuden fantič," je zabundal bradat in je nezaupljivo motril fanta. "Kako moreš reči, da si videl Hune, ko si pa v slami ležal?"

"Mati jih je videla," je zajecljal fant, "in ko mi je prinesla kosilo na slamo..."

"Lažes!" je zagrmel bradat nanj. "Saj vendar vsi vemo, kamor pridejo Huni, da vse do golega počno kakor kobilice. Niti listič ne ostane za njimi na drevju, razumeš!"

"O, Bog, o, Bog," je začel vekati in stokati razdražljivi možiček. "Sin le počemu, le počemu? Koga zadene krivda? Kdo jih je spustil v deželo? Toliko denarja smo izdali za armado... Bog, o Bog!"

"Kdo da jih je spustil v deželo?" se je pisar zagovestno oglašil. "Ti tega ne veš? Kar vprašaj gospoda cesarja iz Bizanca, kdo da je poklical te rumene opice! Zdalj vendar že vsak ve, kdo plačuje to preseljevanje narodov. To se potem imenuje visoka politika, če se tega ne veš."

Župan je resno prekinil, rekoč: "Traparije! To je vendar vse drugače. Brčkone so Huni v svoji domovini od takote kar pocepali, ko muhe... je pač lena sodrga vse skupaj, ki — delati ne zna nič — a žreči, seveda, to zna. Zatorej so prišli semkaj — da bi nam — kako se že reče — sadove našega truda. — Samo krasti in ropati, nagrahjeni plen razdeliti — pa spet naprej, rokovanjska sodrga!"

"Politika je to," je vztrajal pisar pri svojem; "in ima Bizanc svoje prste vmes."

Tedajci je posegel neki trimoglav možki livar po poklico, ognjevito v besedo: "Kakšen Bizanc! To so storili cigani, pa nihče drugi! Pred tremi leti se je potepal nekakšen cigan tod okoli in ta je imel natačno takšnega konjčca, majhnega mršavega, kakršne imajo Huni."

"To je jasno, ko beli dan," je zakričal temnolasec. "Cigani so se potikali najprej okoli, da so vse ovedeli. Le ovađnihi so bili to. To so nam cigani naprtili. Ali sploh kdo ve, odkod da so prišli? In kaj da tod iščejo? Kaj, kaj pa — čemu pa? Da kotle popravljajo? Ali nisem jaz za to v mestu? Kruh odjedati, to, to so ti znali."

Pa čaravnije uganjati, pa živni zavdajati, pa počestnice vlačiti s seboj... Vse samo, to cigani!"

"To bi precej držalo!" je zabundal bradat. "Tle kotlarji-cigani so zares čudni patroni, baje jedo celo snovo meso."

"Tatinska sodrga," je potrdil župan, "kratejo kokosi — in splo —"

Livar se je v svoji upravičeni jezi skoraj zadušil. "Zdalj pa imate! Pa pravijo. 'Atila,' v resnici so pa cigani. Za vsem prav za vsem tičijo ti prekleti cigani. Živino so nam začarali, grizo so zanesli k nam. Vse, vse samo cigani! Obesiti je treba vsakogar, kdor se le prikaže! Kaj ne veste ničesar, kaj ničesar ne veste o teh poklonskih ciganskih kottih? Ali niste slišali, da tudi Huni na pohodu bobna na take kotle? Vsa človek bo opazil, da je vse to v zvezi. Cigani so nam naprtili vojno, cigani so krivi vsega. In ti... je zakričal temnolasec in pene je tiskal skozi zobe. "Ti si tudi kotlar:

145 LET STAR RUS

KURSK, Sovjetska unija, 5. nov. — Ivan Gregorevič Krivolapov zatrjuje, da je star 145 let. Baje se še dobro spominja, kako je leta 1912 pobegnil Napoleon iz goreče Moskve.

"Tatinska sodrga," je potrdil župan, "kratejo kokosi — in splo —"

Livar se je v svoji upravičeni jezi skoraj zadušil. "Zdalj pa imate! Pa pravijo. 'Atila,' v resnici so pa cigani. Za vsem prav za vsem tičijo ti prekleti cigani. Živino so nam začarali, grizo so zanesli k nam. Vse, vse samo cigani! Obesiti je treba vsakogar, kdor se le prikaže! Kaj ne veste ničesar, kaj ničesar ne veste o teh poklonskih ciganskih kottih? Ali niste slišali, da tudi Huni na pohodu bobna na take kotle? Vsa človek bo opazil, da je vse to v zvezi. Cigani so nam naprtili vojno, cigani so krivi vsega. In ti... je zakričal temnolasec in pene je tiskal skozi zobe. "Ti si tudi kotlar:

eigan, njihov zaveznik, ova-dub kotlarjev! Zato si prišel semkaj, ker si nas hotel oslepiti, ti cigan, ti si nas hotel izročiti kotlarjem-ciganom."

"Obesite ga," je zavreščal možiček.

"Prosim, gospodje," je zamrmral župan. "To je treba preiskati — mir!"

"Le nič ne onegaviti," je zakričal nekdo.

Ženske so začele vreti skupaj.

Ponoči so spet planteli požari na vzhodu. Droben dežek je začel pršeti. Pet ljudi je umrlo za grizo in oslovskim kašljem.

Razcepanega fanta ubežnika so po daljšem mučenju obesili.

BOLNIŠNICE IN ZDRAVJE PRVI POGOJ ZA BODOČE UGODJE

United Hospital Campaign Committee
370 Lexington Ave., New York, N. Y.

MORSKI SVETILNIK ŽELI MIR.

V angleškem obmorskem kopališču stoji velik star svetilnik, ki je bil zgrajen že pred davnimi stoletji. Ta svetilnik sodaj že davno ne opravlja več svoje službe in je čisto zapuščen. Ljudska govorica pa prisoja temu staremu stolpu čudne moči. Pravijo, da se izpolni vsaka želja, ki jo kdo napiše na zid tega svetilnika. Mestna občina mora vsakega pol leta dati stolp prebeliti, ker je po pol leta že ves popisan s srečnimi željami svojih obiskovalcev. Tam stoji tudi tabla z napisom, da je najstrožje prepovedano na zid tega stolpa pisati. Toda kdo bi se menil za tako pre-

poved, ko pa gre za uresničenje človeških želja! Zadnjičkrat je bil stolp prebeljen tisti dan, preden je angleški ministrski predsednik Chamberlain odletel v Godesberg k Hitlerju reševati mir. Drugi dan, ko so se mestni očeti zbudili, so videli, da je čez vsa stolp z velikimi črkami napisana tale beseda: "Peace!" Mir! In tista želja se je zaenkrat uresničila.

USA NEWYORSKA SLOVENSKA DRUŠTVA naj izvolijo po dva zastopnika za skupni sestanek, dne 27. NOVEMBRA v Slovenskem Narodnem Domu, 253 Irving Avenue, Brooklyn, N. Y.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrhani Smukova ženitev. — Klosterski žolnir — Grad Rojinje. — Golica.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pipa tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovenca Andreja Pajka.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grade. — Ponarejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

STEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Stefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanskega močnega. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klena postava župnika Stefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudoviti nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše noveletike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo postavbo našega velikega narodnega gospodarja 18. stoletja, Petra Pavla Glavarja. Hribenico temu delu tvori že pred leti napisana večerniška zgodba o mladostnih letih Glavarjevih, a dopolnil je to mladostno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelah, na njegovem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kontese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam postvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slovenska zemlja sama.

Cena \$1.50

Bogovec

Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romani so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov namenjnih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Gattis

Walsenburg, M. J. Hays

INDIANA:

Indianapolis, Fr. Zupanc

ILLINOIS:

Chicago, J. Revich

Chicago, J. Spilak (Chicago, Chicago in Illinois)

Joliet, Jennie Humbich

La Salle, J. Spilak

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago in Waukegan, Mark

Warick

MARYLAND:

Kittulder, Fr. Vodegovec

MICHIGAN:

Detroit, L. Finkler

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Goude, J. Lyzand

Ely, Jos. J. Pustil

Ely, Jos. J. Pustil

Elk River, Louis Goude

Gilbert, Louis Vasec

Hibbing, John Fovis

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Bozeman, M. H. Paulin

Washington, L. Osmag

NEBRASKA:

Omaha, F. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Svet

Gowanus, Karel Hrvatic

Little Falls, Frank Hays

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar-

linger, Jacob Resnik, John Snajnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kumele

Youngstown, Anton Kilek

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jevnikar

Broughton, Anton Ispaveo

Conemaugh, J. Bencoven

Coverdale in Ohio, Mrs. Ivana

Eggs

Export, Louis Sapanik

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

Forest City, John Goude

ZAVRŽENA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

91

Kmalu zatem greste v svoje sobe, kjer signora Katarina ostro opominja svojo hčer, da ne sme biti več tako nespametna, kot je bila danes. Prigovoriti si tudi hočete, da je podoba samo slučajno padla s stene. Toda v dnu svojega srca obe občutite kot slabo znamenje in se morate zelo premagovati, da ta dogodek na nju ne bi vplival.

Ohenem z obema damama sta se od gospe Brigitte poslovila tudi oba gospoda, toda ko si v veži oblačila suknje, Werner, ker se je prepričal, da ste obe dami izginili v svoje sobe, dejal svojemu očetu:

"Ravno sem se spomnil, da moram z gospo Brigito še nekaj govoriti."

"Tako pozno že? Gospa Hartmanova je že najbrže v svoji sobi. In tudi ti priznavam, da sem trudna in tudi mati bo črkala na mame."

"Kar pojdi naprej, oče, takoj se bom zopet priglasi pri gospej Hartmanovi. Ko ž njo govorim, pridem takoj za teboj."

"Ali je tako zelo važno?"

"Da, oče — mogoče te še dobim doma pokonci, potem ti bom povedal, kaj sem imel z gospo Hartmanovo govoriti."

"Dobro — potem na svidenje!"

"Na svidenje, oče!"

Gospa Brigita je odšla v svojo sobo in kot ohromela sedi v svojem naslonjaču, ko ji sluga naznani, da želi gospod Werner še nekaj z njo govoriti, ker je prej pozabil. Gospa Brigita priklina in z roko da znamenje, da pripelje Wernerja. Werner stopi čez prag, nepremično zroč v njo, ko je enkrat sluga zapri vrata za seboj. Werner in gospa Brigita si molče gledata v oči. Sladnjič pa pravi stara gospa:

"Gospod Werner; tudi vi ste opazili nekaj sumljivega, kaj ne?"

Werner naglo stopi bližje in oči se mu zbegano svetijo.

"Podoba Rudolfa Strasserja ni padla samo slučajno s stene mišlostljiva gospa — to je bil protest nam vsem dragega pokojnika proti slepariji," pravi trdno in določno.

Oba si krčevito stisneta roke.

"Kdaj — kdaj vam je prišel ta suni?"

"Ko je dekle tako brez vsake ljubezni govorilo o svoji punčki Lizi in ko se je pozneje izdala in je signoro imenovala mamo in ste bili obe tako v zadregi. Toda sum je bil mogoče že prej pripravljen, ne da bi se ga zavedal, nisem se mogel pomiriti, da so oči mladega dekleta tako zelo drugačne, kakor pa sem jih pričakoval. Bilo mi je, kot bi mi bil uničen ljub spomin in premišljeval sem in premišljeval, kako je to mogoče, da se more kdo tako popolnoma premeniti."

Gospa Brigita priklina.

"Tako je bilo tudi z mano," pravi gospa Brigita vsa zbegana. "Povem vam, dragi gospod Werner, da se vsled nemira tresem po celim životu. Tega vendar ne smemo dovoliti. Alko to dekle ni Dagmar, potem je markizina hči. Toda — kje je Dagmar?"

Werner stisne zobe. V trenutku, ko je prvič videl Elenin obraz, mu je bilo pri srcu, kot bi mu umrl drag spomin. Neprestano jo je skrivaj opazoval, da bi našel nekaj starega spomina. Toda obraz mu je vedno bolj tuj in vedno bolj ga spominja na signoro, četudi je bila podobnost samo v očeh in v nekaterih kretnjah. Nato pa je tako prisrčno ljubljeno punčko imenovala ostudno pošast — to mu je šlo skozi srce kot sunek, kajti spomin na tako ljubezno mater punčk mu je bil ljub.

Nato pa se je dekle izdalo, signoro je imenovala mamo in obe postali nedeji in tedaj je pri njem in pri Brigiti vstala svetloba in prišle so še druge okolščine, po katerih slednjič morala priti do prepričanja, da je nemogoče, da bi to dekle bila Dagmar. In sedaj se tudi Werner v strahu vpraša: Kje je Dagmar? In pogleda staro gospo.

"Da, kje je gospična Dagmar?"

Gospa Brigita sklene tresoč se roke.

"Menda bo še živa?"

Wernerjev obraz se zategne. Zdi se mu, kot da misli ne more prenesti, da Dagmar ne bi bila več živa. In po kratkem pomislu pravi:

"Na to ne bova mislila, da bi moglo biti kaj drugače. Ali mislite, da Dagmar niso sporočili o smrti njenega očeta, da ne bi izgubili denarja za njeno vzgojo?"

Gospa Brigita priklina.

"Da, da — ta misel mi je prišla."

Werner smaje z glavjo.

"Potem bi moral biti tudi gospod Egon Strasser v zatonu, pa je vendar pisal gospodu Strasserju, da se Dagmar ne razume posebej dobro z njegovo ženo in da mora sedaj tega iz hiše, kadar ne bo več živ. Meni se zato zdi, da je Egon Strasser za svojo nečakinja slutil nekaj, kot nevarnost. To reč ne moremo misliti, da Dagmar ne bi bila več živa."

"Toda kaj bomo sedaj napravili, da doženemo in posvetimo v to zadevo?"

"To moramo še preizkusiti. Ako ste obe dami prišli z gotovimi načrti, potem sta tudi vse dobro premislili. Prav gotovo je gospodična Elena — tako jo bomo sedaj imenovali — potovala s potnim listom, ki je bil izdan na ime gospiče Dagmar. In s tem potnim listom se more izkazati za pravo dedinjo Rudolfa Strasserja. Predno pa kaj storimo proti njej, se moramo prepričati, kje je ostala gospiča Dagmar in pod kakimi protivezami jo zadržujejo, da ne more priti na svoj dom."

Gospa Brigita ga nemirno pogleda.

"Saj je markiza govorila o svoji hčeri, ki je ostala na gradu in ki si je smrt svojega očeta tako vzela k svojemu srcu, da je skoro zbolela na umu. Prepričana sem, da bi si mogla Dagmar tako vzeti k srcu smrt svojega očeta. In — ako Elena tukaj igra Dagmar — ali niso mogli Dagmar pustiti kot Eleno?"

Wernerju oči zažare.

"To se mi zdi popolnoma mogoče."

(Dalec urločnja!)

Razne vesti.

KONEC HONGKONGA.

Hongkong je majhen, gorat otok ob izlivu Biserne reke. Naselbina, ki je v angleški posesti, obsega nadalje polotoka celini s pristaniščem Kantonom in več manjših skatnih otokov. Njena celotna površina znaša 880 štirjaskih kilometrov. Ob izvrstni naravni luki leži mesto Viktorija, ki šteje nad milijon prebivalcev.

Hongkong je bil v zadnjih sto letih glavno tržišče za Južno Kitajsko. Po Biseri reki, ob kateri leži tudi Kanton, plovejo lahko le manjše ladje. Oceanški parniki so morali sovražiti izkladati v Hongkongu. Blago je šlo potem naprej hoditi po železnici, ki so jo v zadnjih časih tako pogosto omenjali ali pa z rečno plovidbo do Kantonu in drugih velikih južnokitajskih mest.

Po tej poti je šla do sedaj tudi večina vojnih dobav za Kitajsko. Izjemo so delali le prevozi z letali ali s tovornimi avtomobili, ki so vozili do kitajskega glavnega stana ali direktno na fronto. Po najnovejših poročilih je izolacija Hongkongu zavoljo sedanjega japonskega proklora in presekavanja železniške zveze med Hongkongom in Kantonom pristaniški promet Hongkongu skoraj popolnoma ustavila. Sedaj iztovarjajo samo še živilske prevoze s Filipinov in tu gre večinoma za svežo zelenjavo. Vsi drugi parniki čakajo nadaljnjih navodil, da bi svoj vojni material prepeljali eventualno do kalkega pristanišča francoske Indokine. Samo za prevoz takšnega materiala so v poletju letošnjega leta zgradili moderne avtomobilske ceste ob meji med Indokino in Kitajsko.

Med neštevilnimi kitajskimi pristaniškimi delavci je nastala nezaposlenost in angleške oblasti morajo skrbeti sedaj za to, da preskrbijo tem kulijem prehrano. Hongkongu pa preti nevarnost, da pade s svojega prevladujočega mesta v prvotni položaj, ko je bil pred izbruhom opijske vojne leta 1842, samo malo obljubeno gnezdo morskih razbojnikov in ribičev. Kaj se bo zgodilo v tem primeru z velikanskimi mestnimi in pristaniškimi napravami, s suhim dokom za 30.000 tonske parnike in 16 nadstropnimi nebotičniki, ne ve povedati noben človek. Pred nekaj meseci je bil Hongkong tipično angleško kolonialno mesto z velikanskim prometom in živim življenjem, preko noči se je vse spremenilo. V mestu se zbirajo loveči za srečo iz vseh dežel sveta in v njem se je naselilo tudi pol milijona kitajskih beguncev. Neposredna posledica tega je bila ta, da so cene življenjskih potrebščin in stanovanj silno poskočile.

Mnogi hišni lastniki so svoje stare najemnike enostavno postavili na cesto in oddali stanovanja v najem, in to za najemnine, ki nekolikokrat presegajo prejšnje najemnine. Časniki, ki izhajajo v koloniji, so polni ogorčenih člankov proti temu pojavu, toda oblasti po vsej priliki nimajo prave moči in metode, da bi ga preprečili. Druga posledica je bila ta, da so se začele širiti kužne bolezni. Te je oblast z energičnimi ukrepi "za srečo" omejevala vsaj na kitajske ubožne četrti. Živil trenutno ne primanjkuje, ker prihajajo transporti z živčim s Filipinov, iz Indokine, Sijama, Burme in celo iz Kanade ter Avstralije.

Prvi vtis, ki ga dobi človek v evropski četrti Viktorija, je ta, da živijo tu samo milijonarji. Ko je po japonski zasedbi Sanghaja to mesto izgubilo mnogo svojega prejšnjega pomena, se je od tam kakor tudi iz drugih kitajskih vektrest preselilo v Hongkong mnogo tujcev, ki imajo svoja skladišča še vedno prenapolnjena.

Hongkong je postal najvažnejše pristanišče za promet s Kitajsko, pred vsem seveda za dobavo vseh mogočih potrebščin Čankajškovi Kitajski. Kmalu po zastopniških uglednih tujih, so se pojavili tudi tipi, ki jih je srečati povsod tam, kjer je dana možnost za hitro obogatitev. To so špiuni, dobičkarji in agenti oboroževalne industrije, ki prodajajo vse, od patentnih gumbov in kitajskih uniform do težkih bombnikov, bojnih ladij in — državnih tajnosti. Vse to blago so prodajali po skritih poslovnih poteh ne samo Kitajski, temveč če je bilo mogoče tudi njenim sovražnikom. Sedaj pa bo vsega tega konec, ali pa vsaj kaže, da bo moralo priti do konca. Nekdo je zapisal, da je Japonska z zasedbo Kantonu zadala najhujši udarec Angleški. Če upoštevamo, v kakšen položaj je zašel Hongkong, v zadnjem času najvažnejše gospodarske središče daljnovzhodne celine, mu moramo dati prav.

V SKLADIŠČU POZABLJENI OKOSTNJI.

Zadnje dni preteklega tedna so listi iz Trsta poročali, da so tamkaj našli v ondolini luki več mrtičev, ki so bili najbrž mornarji potopljene avstrijske ladje "Wien", katero je bil leta 1917 potopil italijanski podmorski čoln. V tej obliki je bila tista novica še precej nerazumljiva. Stvar je bila namreč taka:

V zapuščenem skladišču luškega poveljstva so neke v kotu našli star zaboj, ki je bil poln in zabiti. Ko so tisti stari zaboj odprli, so našli v njem človeške kosti. Nato so oblasti zadevo natančno preiskale ter dognale, da so to okostnjaki tistih nesrečnih mornarjev, ki so bili z ladjo "Wien" vred utonili leta 1917. Tistega leta se je bilo namreč italijanskemu brezemu bojnemu čolnu posrečilo, da je vdrl v tržaško lučko ter tamkaj potopil avstrijsko bojno ladjo. Prav od blizu je namreč spustil svoj torpedo v veliko oklopnico, ki se je pri priči potopila. Moštvo avstrijske oklopnice je takrat po veliki večini spalo, zato je večji del moštva utonilo. Siromaki, ki so spali v svojih kajutah, niso namreč mogli pravočasno prihiteti do reševalnih čolnov. Mnogo mornarjev pa je voda v kabinah zalila prej, preden so mogli sploh vrata odpreti.

Italijani so potem leta 1924 dali potopljeno avstrijsko oklopnico dvigniti ter so v njenih kabinah našli mnogo človeških trupel, katere so potem pokopali na tržaškem pokopališču. V dvignjeni ladji zbrane človeške kosti so spravili v posebne zaboje, nakar so jih pokopali. Kdo ve, kako se je moglo zgoditi, da je en zaboj

Pozor rojaki!

KADAR nameravate potovati v stari kraj;

KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

se zaupno obrnite na nas, in postreženi boste točno in pošteno. Dolgoletna skušnja Vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na

SLOVENIC PUBLISHING CO.

::POTNIŠKI ODDELEK "GLASA NARODA"::

216 West 18th Street

New York, N. Y.

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ostal v skladišču luškega poveljstva, kjer je ostal pozabljen. Sedaj so listi zaboj po naključju našli, nakar so kosti pokopali.

KO JE PROPADALA AVSTRIJA.

V istem času, ko so lahko že vsi slutili, da je Avstro-Ogrske konce, v oktobru leta 1918, ko so se na frontah sto tisoči in v zaledju milijoni od gladi kemaj še držali pokonci, je bila na cesarskem dvoru na Dunaju še preobilica vsega, kakor da vojna ni razsajala že štiri leta. V cesarskih dvornih kletih je bilo ob koncu oktobra istega leta po uradnem seznamu na primer še 56.511 steklenic vina, med temi je bilo 2439 steklenic domačega penecnega se vina in 5455 steklenic francoskega šampanjca. V sodih pa je bilo 98.000 litrov prajare, in sicer najboljšega vina 36.185 litrov konjaka 126 leta, 2156 litrov najboljšega likerja, 600 litrov spirita. Te številke povedo dovolj.

TIGER OBLEGAJ VAS.

Po vesteh iz Batavije v Holandski Indiji je pri Pakanu nič manj nego pet ljudi v treh dneh postalo žrtev tigra. Zver je cele tedne terorizirala vas, da se zvečer in ponoči nihče ni upal več na prsto. Navzlic temu je zaporedoma usmrtila pet ljudi in jih zvlekla globoko v džunglo, kjer so našli samo še njih ostanke. Končno je oddelku donatčinov uspelo, da so zvalili zverino v past in jo ubili.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

- 10. novembra: Columbus v Bremen
- 12. novembra: Normandie v Havre, Conte di Savoia v Genoa, Aquitania v Cherbourg
- 15. novembra: Bremen v Bremen
- 16. novembra: New York v Hamburg
- 18. novembra: Queen Mary v Cherbourg
- 19. novembra: Rex v Genoa, Ile de France v Havre
- 23. novembra: Hansa v Hamburg
- 25. novembra: Europa v Bremen
- 26. novembra: Vulcania v Trst, Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg
- 2. decembra: Champlain v Havre, Queen Mary v Cherbourg
- 7. decembra: Conte di Savoia v Genoa, Hamburg v Hamburg
- 10. decembra: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg
- 13. decembra: Bremen v Bremen
- 14. decembra: New York v Hamburg, Rex v Genoa
- 16. decembra: Queen Mary v Cherbourg
- 17. decembra: Paris v Havre
- 21. decembra: Hansa v Hamburg
- 26. decembra: Normandie v Havre

Ali greste preživet Božič v Slovenijo?

Potovanje na QUEEN MARY ali na glasoviti AQUITANIA

bo kronani stik za najlepši Božič, ki ste ga kdaj imeli

Osebn voden Božični Izlet QUEEN MARY 2.—16. dec. AQUITANIA 10. dec.

Vprašajte za našo BREZPLAČNO knjižico, kako "Dobiti svojo rodbino iz Evrope."

Za navodila in pogoje se obrnite na

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service 302 E. 72nd Street New York

CUNARD WHITE STAR

Bohinjsko jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK